اطلاعات سینماهای در حال ساخت نشان می‌دهد

تشدید توزیع ناعادلانه سالن سینما در ایران

مجتبی اردشیری
روزنامه‌نگار

در طول ۴۰ سال گذشته، همواره یکی از موارد قیاس برخورداری ملت، «سالن‌های سینما» بوده است. سینماهایی که تعدادشان به‌طرز عجیبی کم شد که البته این کاهش یا به‌دلیل نبود و غیبت صاحبان آن سینماها بود یا به‌دلیل فرسودگی و مستعمل بودن آنها که امکان برخورداری از امکانات روز را نداشتند. برخی دیگر هم به‌دلیل رشد و تاسیس سینماها و پردیس‌های جدید، عملا و به شکلی ناخواسته، از دور رقابت کنار رفتند تا به این ترتیب، تعداد سینماهای کشور در برهه‌ای به زیر ۲۰۰ سینما در کل کشور برسد.

اگر بخواهیم مقایس‌های میان برخورداری کشور از امکانات سینمایی طی سال‌های مختلف را مشاهده کنیم باید بگوییم در سال ۶۴، تعداد سینماهای کشور ۲۲۹ باب بود؛ این درحالی است که تعداد سینماهای امروز ایران، با وجود رونق یک‌دهه نهضت سالن‌سازی در کشور، به ۲۴۵ باب رسیده است. روند نزولی شدن تعداد سالن‌های سینمایی کشور از ابتدای دهه ۸۰ آغاز شد؛ جایی که حدود ۲۹۰ باب سالن سینما در ابتدای دهه ۸۰ کشور، در انتهای این دهه به ۱۸۳ باب رسید که رشد منفی قابل‌ملاحظه‌ای را در این زمینه تجربه کرد. از انتهای دهه ۸۰، سیاست حمایت از سالن‌های سینما به بار نشست و دو پردیس ملت و آزادی در تهران، نمادی از تجدد سالن‌سازی مدرن و نوین در کشور به حساب آمدند. پس از این دو اتفاق فرخنده، نهضت سالن‌سازی به کلانشهرهایی چون مشهد رسید و پردیس هویزه با مدرن‌سازی و افزایش تعداد سالن، رقابتی تنگاتنگ با بزرگ‌ترین پردیس‌های پایتخت را آغاز کرد. ضمن اینکه این روند با شتاب بیشتری در پایتخت پیش رفت و زمینه‌های رشد چشمگیر پردیس‌های سینمایی را در دهه ۹۰ به وجود آورد.

این سیاست البته با استقبال بسیار خوب مخاطبان همراه بود، به‌طوری که با مدرن‌سازی پردیس آزادی، در نخستین سال حیات مجدد این سینما در سال ۸۷، عنوان پرفروش‌ترین سینمای کشور که در سال ۸۶ متعلق به فرهنگ تهران با حدود ۸۲۸ میلیون تومان بود، در سال ۸۷ به سینما آزادی با رقم یک‌میلیارد و ۸۰۰ میلیون تومان رسید.

ضمن اینکه در این مدرن‌سازی‌ها، رقابت عجیبی هم میان پردیس‌ها به وجود آمد که به افزایش رقم چرخشی در صنعت سینمایی ایران کمک کرد به‌طوری که با روی کار آمدن پردیس کورش در سال ۹۴، عنوان پرفروش‌ترین سینما در سال ۹۳ که با ۶ میلیارد و ۸۵۰ میلیون تومان دراختیار پردیس آزادی بود، در سال ۹۴ به پردیس کورش با ۱۱ میلیارد و ۴۴۴ میلیون تومان رسید. این نهضت البته تا امروز هم ادامه داشته و مال‌های بزرگ و برخورداری در تهران و کلانشهرها تاسیس شده‌اند. این روند تا جایی ادامه یافته که منطقه غرب تهران از وجود چنین پردیس‌هایی اشباع شده است؛ حال آنکه در همین منطقه از تهران، چندین پردیس دیگر نیز یا در مرحله ساخت قرار دارند یا در مرحله راه‌اندازی.xهمین چند روز پیش بود که رئیس سازمان سینمایی در بازدید از پردیس صبامال در تهران، آمار جدیدی را ارائه داد. به گفته حسین انتظامی، طی ۶ ماه گذشته، ۲ سینما با ظرفیت ۷ سالن به ظرفیت ۵۶۷ صندلی به بهره‌برداری رسیده است و ۹ سینما با ۴۳ سالن به ظرفیت ۵ هزار و ۲۷۳ صندلی آماده افتتاح است. ضمن اینکه کل سینماهای در دست ساخت، ۷۶ سینما با ۲۹۶ سالن به ظرفیت ۴۳ هزار و ۵۵۴ صندلی است که ۱۱ سینما با ۳۵ سالن به ظرفیت ۵ هزار و ۲۰۰ صندلی در مراحل پایانی ساخت و ۵۴ سینما با ۲۱۱ سالن به ظرفیت ۳۲ هزار و ۵۱۴ صندلی در مراحل مختلف ساخت قرار دارند. در ادامه نگاهی خواهیم داشت به برخی آمارهای مربوط به سینماهای کشور و برخورداری استان‌ها از لحاظ سالن‌های سینما.

آمار کنونی تعداد سینما و سالن‌های سینمایی در کشور

تا نیمه نخست سال ۹۹، تعداد ۲۴۵ باب سینما در کشور فعالیت دارند. تعداد مجتمع‌های سینما هم به ۸۹ باب رسیده است. تعداد تک‌سالن‌هایی که سینما نیستند اما فیلم نمایش می‌دهند نیز ۷ باب است. ۱۷ فرهنگسرا نیز در کل کشور به نمایش فیلم مشغول هستند که مجموع تمام اینها به‌عنوان تمام سرمایه‌های نمایش کشور به ۳۵۸ باب می‌رسد.

تعداد کل پرده این ۳۵۸ باب به ۶۴۵ مورد می‌رسد که مجموع صندلی‌های این تعداد پرده، ۱۶۳ هزار و ۵۳ عدد است. به‌عبارتی نسبت جمعیت به تعداد صندلی برابر با ۴۹۱ نفر است که به‌معنای وجود یک صندلی برای هر ۴۹۱ نفر است.

البته اگر در این آمارها ریزتر شویم، نتایج بغرنج‌تری نیز به دست می‌آوریم مثلا اگر استان سیستان‌وبلوچستان را در نظر بگیریم به این نتیجه می‌رسیم که در این استان عزیز، برای هر ۲۲ هزار و ۲۹۳ نفر، یک صندلی سینما وجود دارد. باورنکردنی است اگر بگوییم تعداد استان‌هایی که تعداد یک صندلی آنها برای بیش از هزارنفر است، به ۵ استان می‌رسد: سیستان‌وبلوچستان، زنجان، قزوین، کرمانشاه و هرمزگان.

این آمارها اگرچه رشد قابل‌توجهی را در حوزه سالن‌سازی در کشور نشان می‌دهد اما متاسفانه همچنان میان برخورداری ایران در زمینه صندلی‌های سینمایی نسبت به جمعیت ۸۴ میلیونی آن پایین است به گونه‌ای که با این میزان افزایش چشمگیر تعداد صندلی‌های سینمایی، نسبت جمعیت به سینما، به یک سینما برای ۲۲۴ هزار و ۵۱۲ نفر رسیده که یک آمار قابل‌تامل و باورنکردنی است که نیاز شدید کشور به صندلی‌های بیشتر را نشان می‌دهد. صندلی‌هایی که عمده آنها در تهران و کلانشهرها متمرکز است و در دیگر استان‌ها، مراکز آنها هستند که وضعیت تا حدود بهتری به نسبت شهرهایشان دارند؛ شهرهایی که یا سینما ندارند یا با بحران‌هایی چون سینماهای مستهلک و قدیمی دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

وضعیت سینماهای کشور به تفکیک استان‌ها

استان تهران با ۶۶ سینما در صدر این فهرست قرار دارد. استان اصفهان با ۲۲ و خوزستان با ۱۶ سینما در رده‌های بعدی این فهرست قرار دارند.

کمترین سینماهای کشور هم دراختیار استان کهگیلویه‌وبویراحمد با تنها یک سینمای تک‌سالنه است. این سینما ۲۲۰ صندلی دارد تنها ۸ فیلم طی ۱۲ ماه سال گذشته در این سینما روی پرده رفته است. تعداد تماشاگران این سینما در طول سال ۹۸، هزار و ۳۲۲ نفر بوده که این تعداد مخاطب ۷ میلیون و ۴۲۵ هزار تومان فروش را برای این سینما رقم زده است.

استانی که حدود یک‌میلیون نفر جمعیت دارد و حدود یک‌سوم ذخایر نفتی و گازی کشور را داراست اما تنها ۸ فیلم در طول یک‌سال در تنها یک شهر این استان (یاسوج) نمایش داده می‌شود. «متری شیش‌ونیم» که بیش از ۲ میلیون و ۳۲۰ هزار مخاطب داشته است در این استان تنها ۵۳۹ تماشاگر داشت و «تگزاس ۲» که در کل کشور ۲ میلیون و ۴۱۰ هزار مخاطب را به سالن‌های سینما کشاند در این استان تنها ۱۶۰ نفر تماشاگر داشت. این آمار نشان می‌دهد فارغ از عدم حمایت‌هایی که هسته مرکزی سیاستگذاری سینمایی که در پایتخت متمرکز است، توجهی به این محرومیت‌ها نشان نمی‌دهد بلکه مدیران استانی نیز نتوانسته‌اند آمار خوبی در زمینه جذب مخاطب در تنها سینمای شهرشان از خود به‌جای بگذارند. خیلی جالب است در آماری رسمی که ازسوی سازمان سینمایی درمورد سینماهای درحال احداث منتشر شده است، هیچ جایی از این استان غیور و به‌لحاظ سینمایی محروم کشور مشاهده نمی‌شود.

متاسفانه باید عنوان کنیم ۵ استان اردبیل، بوشهر، زنجان، سیستان‌وبلوچستان و قزوین تنها ۲ سینما دارند و استان‌های ایلام، چهارمحال‌وبختیاری و کردستان هم هریک ۳ سینما دارند. بنابراین می‌توان این‌طور نتیجه گرفت که ازمجموع ۲۷۷ سینما و پردیس سینمایی «فعال» کشور تا انتهای سال ۹۸، ۲۰ سینما در ۹ استان قرار دارد!

با افزودن استان‌های خراسان‌جنوبی و کرمانشاه هریک با ۴ سینما، به این نتیجه می‌رسیم که بیش از یک‌سوم کشور، تنها ۲۸ سینما دارند؛ یعنی از ۲۷۷ سینمای کشور تنها ۲۸ باب آن در ۱۱ استان کشور است! استان‌هایی که ۵ سینما دارند نیز آذربایجان‌غربی، لرستان و همدان هستند. حالا به این نتیجه می‌رسیم که حدود نیمی از کشور تنها ۴۳ سینما دارند. از آن‌سو اگر تعداد سینماهای ۴ استان پرسینمای کشور یعنی تهران، اصفهان، خوزستان و خراسان‌رضوی را با یکدیگر جمع کنیم به عدد ۱۱۹ باب سینما می‌رسیم. این ۱۱۹ سینمای ۴ استان با جمع ۴۳ سینمای ۱۱ استان به ۱۶۲ سینما می‌رسیم و این نتیجه به دست می‌آید که ۱۶ استان باقی‌مانده، تنها ۱۱۵ سینما دارند!

> متاسفانه باید عنوان کنیم ۵ استان اردبیل، بوشهر، زنجان، سیستان‌وبلوچستان و قزوین تنها ۲ سینما دارند و استان‌های ایلام، چهارمحال‌وبختیاری و کردستان هم هریک ۳ سینما دارند. بنابراین می‌توان این‌طور نتیجه گرفت که ازمجموع ۲۷۷ سینما و پردیس سینمایی «فعال» کشور تا انتهای سال ۹۸، ۲۰ سینما در ۹ استان قرار دارد! با افزودن استان‌های خراسان‌جنوبی و کرمانشاه هریک با ۴ سینما، به این نتیجه می‌رسیم که بیش از یک‌سوم کشور تنها ۲۸ سینما دارند؛ یعنی از ۲۷۷ سینمای کشور، تنها ۲۸ باب آن در ۱۱ استان کشور است! استان‌هایی که ۵ سینما دارند نیز آذربایجان‌غربی، لرستان و همدان هستند. حالا به این نتیجه می‌رسیم که حدود نیمی از کشور تنها ۴۳ سینما دارند

این آمارها، بی‌عدالتی در تقسیم سالن‌های سینمایی کشور را نشان می‌دهد. اگرچه تمرکز سالن‌های سینمایی در پایتخت و کلانشهرها امری بدیهی به‌نظر می‌رسد اما این مهم نباید به‌معنای عدم برخورداری سایر استان‌ها و حتی شهرهای نسبتا بزرگ از نعمت سینما باشد.

ضمن اینکه باید به این نکته مهم نیز توجه داشته باشیم که حتی در پایتخت و کلانشهرها نیز نوعی بی‌عدالتی در حمایت از سینماها وجود دارد چراکه هنوز هم در این شهرها، سینماهایی با بافت فرسوده و تجهیزات کهنه وجود دارند که مخاطب، رغبت چندانی به تماشای فیلم در آن سینماها از خود نشان نمی‌دهد. به همین دلیل حتی وقتی به آمارهای شهرهایی چون تهران، اصفهان، مشهد و شیراز دقت می‌کنیم، متوجه می‌شویم بیشترین میزان استقبال از فیلم‌ها و گردش مالی در گیشه، در پردیس‌های مدرن چندساله رقم خورده است و سینماهای قدیمی این شهرها، تفاوت چندانی با سینماهای متروک استان‌های محروم کشور ندارند.

همین چند روز پیش بود که عبدالله علیخانی به‌عنوان یکی از چهره‌های کهنه‌کار حوزه تولید و پخش فیلم در گفت‌وگویی اعلام کرده بود سینما «عصر جدید» او که سینمایی دانشجویی محسوب می‌شود و از قدمت فراوانی نیز برخوردار است و در منطقه جغرافیایی پررفت‌وآمدی نیز واقع است (خیابان طالقانی)، سال گذشته روزی تقریبا یک‌میلیون فروش داشته و طی امسال به فروش روزی ۳۰ تا ۵۰ هزار تومان رسیده است! حال مقایسه کنیم گردش مالی سینماهای ۳ ساله مدرن تهران را با عصر جدیدی که آن هم ۳ سالن دارد و به این نتیجه می‌رسیم که در تهران هم نوعی بی‌عدالتی و عدم حمایت از سینماهایی با بافت قدیمی و فاقد تجهیزات روز دیده می‌شود. مثلا سینمافرهنگ تهران که ۳ سالنه است سال گذشته با فروشی حدود ۵ میلیارد تومان به کار خود خاتمه داد یا سینما سمرقند در منطقه جنت‌آباد جنوبی، سال گذشته حدود یک‌میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومان گیشه داشته است.

بنابراین ژست گرفتن‌های مدیران سینمایی در ارائه آمارهایی از بابت ساخت سالن‌های جدید، نمی‌تواند به‌تنهایی افتخارآفرین باشد. به همان تعداد سالن‌هایی که به مجموعه سینمایی کشور افزوده می‌شوند، سالن‌هایی نیز در آستانه حذف و خروج از این ناوگان قرار دارند که این مهم نه‌تنها عدم برخورداری مردم یک منطقه از نعمت سینما را نشانه گرفته بلکه خطری بزرگ برای پردیس‌هایی است که در آینده با این عدم حمایت‌ها، خود نیز در معرض استهلاک و نابودی قرار می‌گیرند و هیچ اراده دولتی را در احیای خود نمی‌بینند. بنابراین بدنه سخت‌افزاری سینما در کشور، به یک اندازه رشد نکرده است؛ آن بخشی که مربوط به سالن‌سازی است، با سرعت و جدیت درحال پیشرفت است و آن بخشی که مربوط به احیا و تجهیز ناوگان قدیمی است، به کلی به دست فراموشی سپرده شده و به این ترتیب، ناوگان سینمایی افزوده چندانی را به خود نمی‌بینند و سالن‌های جدید درواقع جایگزین سالن‌های قدیمی می‌شوند که به‌دلیل عدم حمایت و فرسوده‌شدن تجهیزاتشان، به‌تدریج از ناوگان سینمایی کشور خارج می‌شوند.

استان‌های برتر از لحاظ جذب تماشاگر

طبیعتا تهران با بیشترین تعداد سینما در صدر این فهرست قرار دارد. تعداد سینماهای تهران ۶۶ باب است که این تعداد ۳ برابر تعداد سینماهای اصفهان به‌عنوان رتبه دوم تعداد سینماهای کشور است. در سالن، وضعیت تهران بسیار بهتر از هر کلانشهر دیگری است به‌طوری که تهران با ۱۹۹ سالن در رتبه نخست و خراسان‌رضوی با ۵۲ سالن در رتبه دوم این فهرست قرار دارند. با این رزومه، تهران تا پایان سال ۹۸، ۱۲ میلیون و ۲۴۴ هزار و ۹۲ تماشاگر سینما داشته است. رتبه دوم دراختیار خراسان‌رضوی است که تا پایان سال ۹۸، ۳ میلیون و ۲۷۷ هزار و ۴۷۸ تماشاگر داشته و رتبه سوم هم دراختیار استان اصفهان است که تا پایان سال گذشته، ۲ میلیون و ۴۱۳ هزار و ۵۰۴ مخاطب داشته است.

استان‌های فارس، البرز، مازندران، خوزستان، آذربایجان‌شرقی، گیلان و همدان به ترتیب در رتبه‌های چهارم تا دهم فهرست استان‌های برتر از لحاظ جذب تماشاگر قرار دارند.

به‌عنوان مثال استان مازندران را در نظر بگیرید. این استان همواره مقصد اول یا دوم مسافران در تعطیلات مختلف است. این استان توانسته طبق آخرین آمار رسمی سازمان سینمایی، در رتبه ششم پرتماشاگرترین استان‌های کشور قرار بگیرد. حالا اگر بخواهیم به‌صورت ریز در آمارهای این استان دقت کنیم، به گزاره‌های جالبی می‌رسیم: اگر سینما «بهمن» بهشهر را در نظر نگیریم، شرق مازندران هیچ سینمایی ندارد.

«رامسر» که از آن به‌عنوان عروس شهرهای کشور نام برده می‌شود و سالانه میلیون‌ها مسافر و توریست را به خود می‌بیند، پس از آتش گرفتن سینمای قدیمی آمفی‌تئاتر که منجر به خروج این سینما از چرخه اکران شده، تنها یک سینمای جدید دارد که آن هم در مجتمع آرامش و با سه سالن خیلی کوچک احداث شده است.

دیگر شهرهای استان، هیچ‌یک سینماهای جدیدی ندارند و سینماهای این استان با وضعیت بسیار بغرنج و با بافت قدیمی مشغول به فعالیت هستند.

در ساری به‌عنوان مرکز این استان، تنها یک سینمای استاندارد (سپهر) وجود دارد که وضعیت پرده، صوت و صندلی‌های آن بسیار ضعیف و بی‌کیفیت است. قائمشهر که بیش از ۴۰۰ هزار نفر جمعیت دارد، سینما ندارد و یک سالن اجتماعات (حر) را با کمترین امکانات به‌عنوان سینما انتخاب کرده‌اند. چندین شهر دیگر این استان هم سینما ندارند. حالا چنین استانی با این پتانسیل توانسته خود را به رده ششم پرتماشاگرترین استان کشور برساند. بنابراین وقتی چنین اشتیاقی به فیلم دیدن در این استان وجود دارد، چرا سهم شهرهای این استان باید سینماهای کوچک یا غالبا فرسوده‌ای باشد که کسی مشتاق به حضور در آنها نیست؟ چرا نباید بخشی از سرمایه‌گذارانی را که عمدتا در کلانشهرها و غرب تهران مشغول پردیس‌سازی هستند به سمت این استان با سوددهی بالا گسیل دهیم تا این امکانات به‌صورت منطقی و درست در جای‌جای مملکت تقسیم شده و دیگر نقطه کم‌برخوردار سینمایی در کشور وجود نداشته باشد؟

استان‌های برتر از لحاظ کارایی سینما

از لحاظ کارایی سینما، وضعیت خیلی با آیکون بالا فرق دارد و آمارها متفاوت است. «کارایی» از تناسب میان تعداد سینما، سالن و صندلی هر استان با میزان جمعیت، تعداد تماشاگر و البته میزان فروش آن به دست می‌آید.

طبق این فرمول، قزوین به‌عنوان برترین استان کشور به‌لحاظ کارایی سینماهایش در سال ۹۸ شناخته می‌شود. این استان تنها ۲ سینما با ۴ سالن دارد که تعداد کل صندلی‌هایش ۵۵۲ عدد است. این استان طی سال ۹۸، ۲۲۰ هزار و ۲۶۲ مخاطب داشته و یک‌میلیارد و ۷۴۸ میلیون تومان هم فروش داشته است و با کارایی ۳۹۹ در صدر این فهرست قرار می‌گیرد. زنجان، استان دوم این لیست است. استانی که تنها ۲ سینمای تک‌سالنه با ۴۷۳ صندلی دارد. این استان طی سال گذشته ۱۷۱ هزار و ۶۶۲ مخاطب داشته و توانسته یک‌میلیارد و ۴۶۶ میلیون تومان فروش داشته باشد. کارایی این استان ۳۶۳ است.

استان سوم این فهرست خراسان‌رضوی است که ۱۵ سینما با ۵۲ سالن دارد. تعداد صندلی‌های این استان ۹ هزار و ۳۸۴ عدد است. این استان طی سال گذشته توانسته ۳ میلیون و ۲۷۷ هزار و ۴۷۸ نفر را به سینما بکشاند و درنهایت چیزی حدود ۳۱ میلیارد و ۱۶۲ میلیون تومان فروش داشته باشد. کارایی این استان ۳۴۹ است.

استان‌های تهران با کارایی ۲۸۳، اصفهان با ۲۵۶، البرز با ۲۰۹، بوشهر و قم با ۲۰۰، کرمانشاه با ۱۹۸ و فارس با ۱۹۷ در رتبه‌های چهارم تا دهم این فهرست قرار می‌گیرند.

سینماهای برتر از نظر کارایی

سینماهای دارای کارایی بیشتر، تفاوت بسیاری با سینماهای پرفروش دارند. ۱۰ سینمای پرفروش کشور تا پایان سال ۹۸ به‌ترتیب، عبارتند از: کورش، آزادی، ایران‌مال، باغ کتاب، هویزه مشهد، مگامال، اطلس مشهد، چارسو، شهرآفتاب شیراز و ملت تهران.

اما سینماهای برتر از نظر میزان کارایی به سینماهایی اتلاق می‌شود که متناسب با تعداد سالن و صندلی‌هایی که دارد، مخاطبان بیشتری را به سینماها کشانده و درواقع در هر سانس و در پایان هرماه، صندلی‌های کمتری را داشته باشد. طبق این فاکتور، سینما گلستان شیراز در سال ۹۸ با کارایی بیش از ۱۰۰۰ از ۲۷۰ صندلی خود، در صدر این فهرست قرار دارد. پردیس ارگ تهران هم با کارایی ۸۳۱ در رتبه دوم قرار دارد. میزان کارایی پردیس آزادی

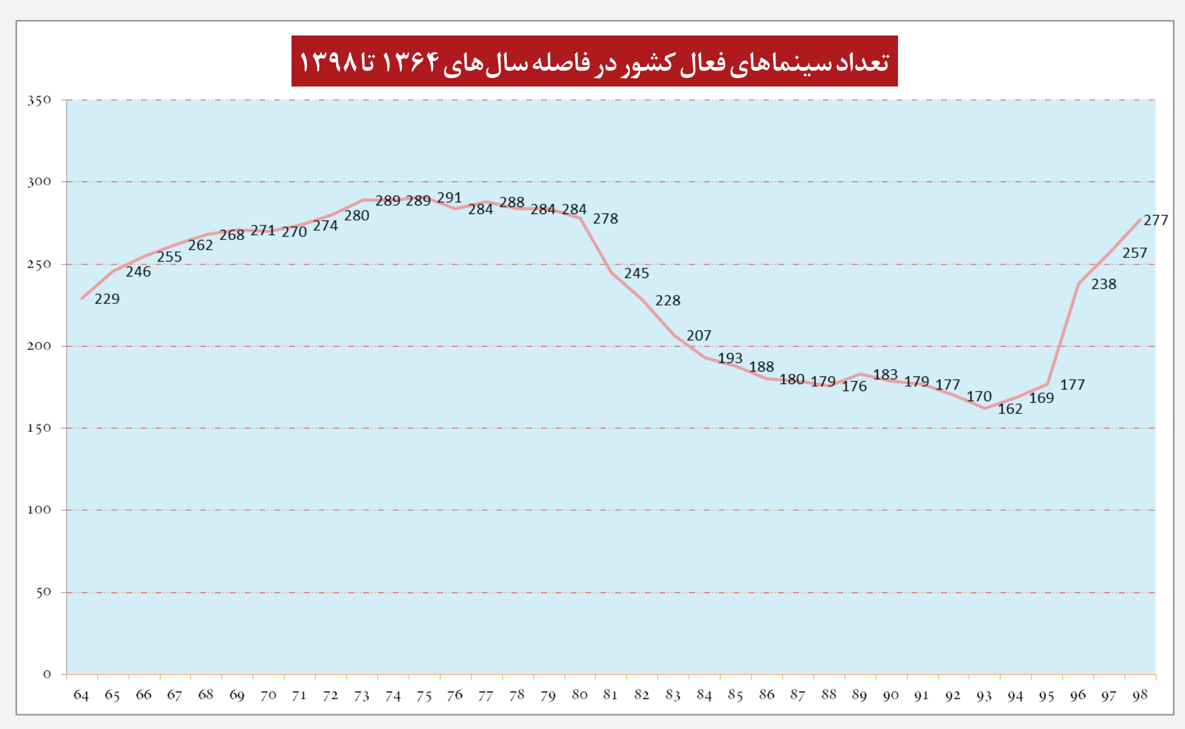
تعداد سینماهای فعال کشور در فاصله سال‌های ۱۳۶۴ تا ۱۳۹۸

ادامه در صفحه ۱۳

ادامه از صفحه ۱۲

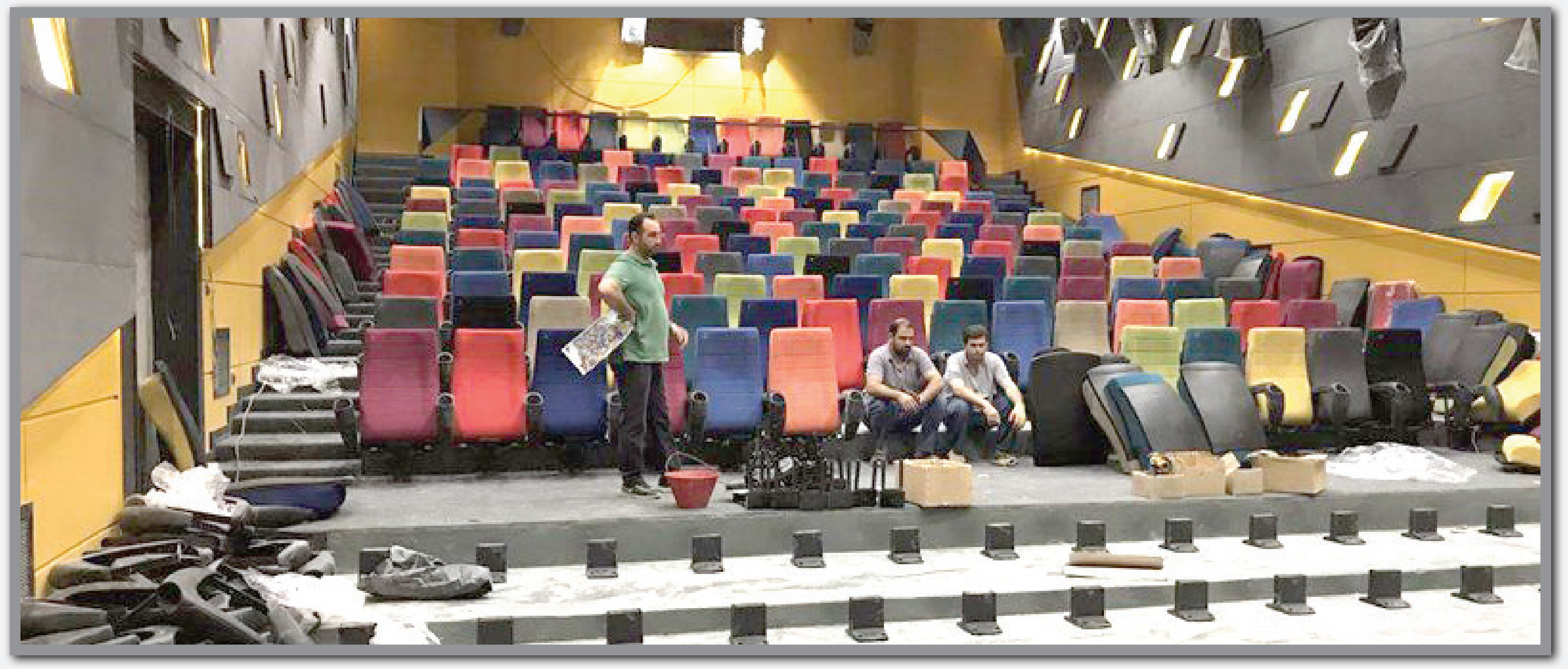

[illegible] تهران به‌عنوان سومین سینمای این فهرست، ۸۱۸ است. هویزه مشهد با کارایی ۸۰۴، کورش با ۸۰۴، اطلس مشهد با ۷۵۴، گلشن مشهد با ۷۵۲، هروی سنتر با ۶۹۶، باغ کتاب با ۵۸۹ و مگامال با کارایی ۵۸۸ در رتبه‌های بعدی قرار می‌گیرند.

سینماهای درحال احداث

خیلی جالب است که در فهرست سینماهای درحال احداث، بیشترین میزان ساخت‌وسازها در استان‌هایی است که همین الان هم به‌لحاظ سینمایی، در وضعیت بسیار خوبی قرار دارند. هم‌اکنون تهران درحالی با ۱۹۹ سالن با اقتدار و بدون هیچ رقیبی در صدر فهرست پرسالن‌ترین شهر و استان کشور قرار دارد که بیشترین میزان احداث سینما نیز در این استان و شهر دیده می‌شود به‌طوری که هم‌اکنون ۴۶ سالن با ۲۰۰۸ صندلی در این شهر در دست ساخت است که برخی از آنها تا پایان امسال و برخی دیگر نیز تا پایان ۱۴۰۰ به بهره‌برداری می‌رسند. جالب آنکه در همین شهر تهران نیز مهندسی دقیق و هوشمندانه‌ای روی تقسیم سینماها در مناطق مختلف صورت نپذیرفته است و عمده این سینماها همان‌گونه که عنوان شد در غرب تهران وجود دارند؛ ازجمله سینماهایی که در غرب تهران است می‌توان به کورش، ایران‌مال، مگامال، زندگی و سمرقند اشاره کرد.

خراسان‌رضوی که سومین استان برخوردار به لحاظ تعداد سینماست نیز ۲۲ سینما با ظرفیت ۲۰۵۷ صندلی را در دست ساخت دارد که مشخص است سالن‌هایی با تعداد صندلی‌های زیاد است چراکه با کمتر از نیمی از سالن‌های در دست احداث تهران، تعداد صندلی‌های بیشتری را به خود اختصاص داده است.

اصفهان که دومین استان برخوردار سینمایی است نیز ساخت یک سینمای کوچک ۷۰ سالنه را در دست اقدام دارد.

خبر مسرت‌بخش درمورد نهضت سالن‌سازی اینکه از سال گذشته، توجه ویژه‌ای به برخی استان‌های کم‌برخوردار سینمایی شده است و هرچند این میزان ساخت‌وساز سینمایی در این استان‌ها به‌هیچ‌وجه با میزان جمعیت و ناوگان سینمایی آنها متناسب نیست اما قدم‌های خوبی در راستای احیای سینما در این استان‌ها به حساب می‌آید.

در همین راستا، در استان اردبیل ۳ سالن با ۳۳۴ صندلی، البرز یک سالن ۷۰ نفره، ایلام ۴ سالن با ۴۰۰ صندلی، آذربایجان‌شرقی ۴ سالن با ۴۰۰ صندلی، آذربایجان‌غربی ۷ سالن با ۷۶۵ صندلی، بوشهر ۵ سالن با ۹۳۵ صندلی، چهارمحال‌وبختیاری ۳ سالن با ۳۰۰ صندلی، خراسان‌جنوبی ۳ سالن با ۳۰۰ صندلی، خراسان‌شمالی ۳ سالن با ۳۰۰ صندلی، خوزستان ۳ سالن با ۴۱۰ صندلی و سیستان‌وبلوچستان ۳ سالن با ۲۷۳ صندلی در دست احداث است که همگی آنها تا پایان امسال یا سال آینده به بهره‌برداری می‌رسند.

قدرمسلم آنکه همچنان که پیشروی نهضت سالن‌سازی را به فال نیک می‌گیریم، دو نکته بسیار مهم را نیز گوشزد می‌کنیم:

نخست آنکه مهندسی درستی روی نحوه تقسیم سرمایه‌گذاران دولتی و خصوصی در بخش ساخت پردیس به عمل آید. در شرایط کنونی برخی استان‌های کشور به‌لحاظ سینمایی پروار شده و بخش اعظم آنها (حدود دوسوم استان‌ها) از فقر شدید امکانات سینمایی رنج می‌برند.

دوم آنکه زرق‌وبرق و شعف ناشی از ساخت پردیس‌های جدید در استان‌های کشور نباید به‌منزله فراموش کردن دیگر سالن‌های درحال فعالیت باشد. سالن‌هایی که حجم زیادی از آنها یا بافت فرسوده هستند یا از نبود امکانات و تجهیزات به‌روز رنج می‌برند. موفقیت، زمانی برای سازمان سینمایی حاصل می‌شود که به موازات اعلام خبر خوشحال‌کننده ساخت پردیس‌های زیاد، از صورت کمک‌ها به سینماهای قدیمی و فرسوده نیز رونمایی شود و مکانیسم سالن‌سازی به این نحو تداوم نیابد که سالن جدید به قیمت برون‌رفت سالن‌های قدیمی از چرخه اکران تاسیس شوند چراکه در چنین شرایطی، نه‌تنها هیچ‌گاه به مفهوم واقعی «صنعت سینمایی» دست نمی‌یابیم بلکه همواره آمارهای سالن‌ها و تعداد صندلی‌های ما در یک محدوده مشخص درجا می‌زند و توفیری در میزان جذب و افزایش مخاطب در مناطق جغرافیایی مختلف به دست نمی‌آید.

تعداد سینماها، سالن‌ها و صندلی‌های هر استان

استان	تعداد سینما	تعداد سالن	تعداد صندلی	تعداد تماشاگر سال ۹۸ (هزار نفر)
آذربایجان شرقی	۱۳	۲۲	۵۱۱۹	۵۷۱
آذربایجان غربی	۵	۵	۲۴۱۴	۱۳۵
اردبیل	۲	۲	۱۰۰۰	۳۸
اصفهان	۲۲	۴۵	۹۴۱۲	۲/۴۱۴
البرز	۸	۲۰	۴۲۸۶	۸۹۷
ایلام	۳	۳	۵۴۷	۱۵
بوشهر	۲	۴	۸۴۵	۱۶۹
تهران	۶۶	۱۹۹	۴۳۲۳۲	۱۲/۲۴۵
چهارمحال و بختیاری	۳	۴	۱۳۶۴	۶۴
خراسان جنوبی	۴	۴	۱۰۴۸	۸۸
خراسان رضوی	۱۵	۵۲	۹۳۸۴	۳/۲۷۸
خراسان شمالی	۶	۸	۲۰۴۵	۵۵
خوزستان	۱۶	۱۸	۷۰۱۵	۵۷۵
زنجان	۲	۲	۴۷۳	۱۷۲
سمنان	۷	۹	۲۵۰۸	۱۶۰
سیستان و بلوچستان	۲	۲	۷۰۷	۱۱۹
فارس	۱۴	۲۳	۷۳۸۲	۱/۴۵۸
قزوین	۲	۴	۵۵۲	۲۲۱
قم	۶	۹	۱۸۱۲	۳۶۲
کردستان	۳	۵	۱۳۷۵	۲۰۵
کرمان	۱۰	۱۲	۳۶۳۴	۱۸۷
کرمانشاه	۴	۶	۱۲۶۳	۲۵۰
کهگیلویه و بویراحمد	۱	۱	۲۲۰	۱/۴
گلستان	۶	۹	۲۴۷۸	۲۲۷
گیلان	۱۰	۱۱	۴۹۵۸	۴۰۶
لرستان	۵	۸	۲۱۴۷	۱۶۷
مازندران	۱۳	۱۸	۵۳۴۶	۷۷۲
مرکزی	۶	۸	۲۲۴۰	۲۱۲
هرمزگان	۷	۷	۱۸۷۰	۲۰۳
همدان	۷	۷	۱۸۷۰	۳۶۵
یزد	۹	۱۴	۳۴۴۶	۲۹۵
مجموع	۲۷۷	۵۴۱	۱۳۲/۰۰۶	۲۶/۳۱۱

چارسو

حداقل یک هفته اکران تجاری، شرط معرفی نماینده ایران برای اسکار

رائد فریدزاده، معاون امور بین‌الملل بنیاد سینمایی فارابی در گفت‌وگو با مهر درباره آخرین وضعیت معرفی نماینده سینمای ایران به اسکار ۲۰۲۱ بیان کرد: «باتوجه به اینکه امسال تاریخ برگزاری مراسم اسکار به تعویق افتاده، زمانی هم که باید نماینده کشورها برای بخش «بین‌الملل» معرفی شوند، تغییر کرده و به تعویق افتاده است. معرفی نماینده هرساله در اکتبر رخ می‌داد، اما حالا این روند دو ماه به تعویق افتاده و در زمان مقرر با تشکیل کمیته و ارزیابی فیلم‌هایی که امکان و صلاحیت حضور را دارند، نماینده ایران را انتخاب می‌کنیم. طبق قواعد فیلم‌هایی که از اکتبر ۲۰۱۹ تا دسامبر ۲۰۲۰ حداقل یک هفته به شکل تجاری اکران شده باشند، توسط کمیته منتخب بررسی می‌شوند.» وی درباره گمانه‌زنی‌های صورت گرفته در محافل رسانه‌ای و طرح نام برخی فیلم‌ها به‌عنوان گزینه قطعی افزود: «کارهای مقدماتی برای تشکیل کمیته انتخاب را انجام داده‌ایم، چون معمولا اعضا ازسوی خانه سینما معرفی می‌شوند و کمیته متشکل از اعضای خانه سینماست که البته باید از عوامل فیلم‌های مورد بررسی نباشند. باتوجه به اینکه هنوز فرصت زیادی برای اعلام این نماینده داریم، فعلا نامه‌نگاری را آغاز کرده‌ایم و هنوز چیزی قطعی نیست. به این صورت که از معاونت ارزشیابی و نظارت سازمان سینمایی برای معرفی فیلم‌ها و از خانه سینما برای معرفی اعضا، نامه‌نگاری شده است.» معاون بین‌الملل بنیاد سینمایی فارابی درباره محدودیت گزینه‌ها باتوجه به وضعیت اکران عمومی فیلم‌ها در سال ۹۹ هم تاکید کرد: «هر فیلمی که متقاضی حضور است، باید حداقل یک هفته اکران تجاری تا دسامبر ۲۰۲۰ داشته باشد تا بتواند جزء لیست گزینه‌ها باشد. اگر این اتفاق نیفتد، برای امسال امکان معرفی آن فیلم وجود ندارد. ما از معاونت ارزشیابی و نظارت سازمان سینمایی می‌خواهیم که فیلم‌هایی که تا دسامبر ۲۰۲۰ اکران شده یا ممکن است تا آن تاریخ اکران شوند را به ما معرفی کنند تا ما آن لیست را مبنا قرار دهیم و در کمیته به بحث و بررسی بگذاریم.» فریدزاده اظهار کرد: «مدارکی که ارائه می‌دهیم باید نشان‌دهنده حداقل یک هفته اکران تجاری فیلم‌ها باشد. قاعده جدیدی هم که وجود دارد این است که اگر سینماها در کشوری بسته شده باشند، اکران آنلاین هم لحاظ می‌شود. از همین‌رو آن دسته از فیلم‌های ما که از ابتدای امسال اکران آنلاین شده‌اند هم می‌توانند جزء گزینه‌های مورد بررسی ما باشند. درواقع پس از معرفی نماینده مدنظر ما باید مدارکی هم ارائه دهیم که در چه برهه‌ای سینماها به‌دلیل کرونا امکان بازگشایی نداشته‌اند و فیلم‌ها اکران آنلاین شده‌اند.» براساس گمانه‌زنی‌ها در محافل رسانه‌ای دو فیلم «شنای پروانه» به کارگردانی محمد کارت و «خورشید» به کارگردانی مجید مجیدی تاکنون بیشترین شانس را برای نمایندگی سینمای ایران در اسکار ۲۰۲۱ دارند.

تلاش دوباره برای عادی‌سازی روابط با صهیونیست‌ها از طریق سریال!

[illegible]

آهنگسازی کریستف رضاعی برای «لامینور» مهرجویی

[illegible]

شبکه اینترنتی امروز زیرنظر صداوسیما راه‌اندازی شد

[illegible]